

τότε οἱ δηρῆται τῆς δικαιοσύνης περιεκύκλωσαν τὸν Ἑρρίκον, καὶ τὸν ἔκαμαν νὰ ἔγκαταλείψῃ τὴν αἵθουσαν ἔνθα πρὸ ὀλίγου εἶχε λάβει χώραν ἡ σκηνὴ αὐτῆς τῆς ἀδημονίας καὶ τῆς φρίκης.

ΚΕΦ. ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἡ δίκη.

Ἡ λιμὴν τῆς Νεαπόλεως ἐν ὥρᾳ φθινοπώρου παρουσιάζει θάαν γλυκυτάτην καὶ γαληνιαίν ἀγνωστον εἰς πάντα ἄλλον τόπον. Τὰ παράθυρα τοῦ παλατιοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἡ διαφανὴς ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης, ἥτις περιτορίζεται διὰ γραφικωτάτων λόρων καὶ εἰς τὸν κόλπον τῆς ὁποίας ἀντανανιάται οἱ γιγαντιαῖοι Βεζούβιος καὶ τὸ φανταστικὸν φρούριον Δελουδόον, ἀναπτύσσουσιν μεγαλοπρεπὲς θέαμα. Τὸ λαμπρὸν κυανόχρου τοῦ οὐρανοῦ, αἱ πράσινοι πεδιάδες ἐπ' ὧν κεῖνται σποράδην κομψαὶ κώμαι, τὰ μοῖζυλα μὲ τὰ ἑλαφρὰ λατινικὰ ἱστία των, ἡ σιωπηλὴ γαλήνη τῆς παραλίας ἥτις κατὰ καιρὸν διακόσμεται μόνον ἀπὸ τὴν κρουγὴν ἐνύδρου τινος ζώου ἢ ἀπὸ τὸ ἄσμα ἀλιέως τινός, σύμφωνα ἡ σκηνὴ αὐτῆς εἶναι πολὺ κατάλληλος να σταματήσῃ τὸν θαλασσοπόρον, ὅστις πρῶτον φεραν αἰσθάνεται τὴν θαλασμηκὴν ἐπιρροὴν τῆς φύσεως ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τῆς Νεαπόλεως.

Τοιοῦτον ἦτο τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον προσέβαλλεν ἥν, τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Ἀγνῆς, καὶ μολοντοῦτο δὲν ἵσχυσε νὰ καταστήσῃ ἀραιότερους τοὺς σφοδρούς πολμοὺς τῆς καρδίας της, διότι εἰς τὴν πλησίον αἰθουσαν ἐγένετο ἀπόφασις περὶ τῆς ζωῆς ἐνὸς ἀνθρώπου Πληθὸς ἀνθρώπων περὲργων καὶ ἀσθμαίνόντων συεβλήθητο εἰς τὸ ἀκροατήριον προσμένον μετ' ἀνυπομονησίας νὰ μάθῃ ὅποια τύχῃ περιέμενε τὸν Ἑρρίκον Δεζαμπιέρην. Εἰς τὴν Ἀγνὴν, λόγῳ τοῦ ἀξιώματος τοῦ πατρὸς της, εἶχεν ἐπιτραπῇ ἡ ἀδεία νὰ σταθῇ εἰς τὸν ἀντιθάλαμον τοῦ δικαστηρίου. Ἐκράτει αὖτις τὴν ἀναπνοὴν της καὶ ἐπαύριζε μὲ κάθε τρόπον, πλην εἰς μάτην, ν' ἀκούσῃ πᾶσαν λέξιν ἥτις ἀντῆχει εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου. Ἀλλ' ἐν τούτῳ εἶχεν ἀκούσει ἀπὸ στόματος διαφόρων, οἵτινες πρὸ ὀλίγου εἶχον ἐξέλθει τοῦ δικαστηρίου, πόσον ἦσαν ἀσθενεῖς αἱ καταθέσεις τῆς κατηγορίας, καὶ ἡ εἰδησις αὕτη εἶχε πλημμυρῆσαι ἀγαλλιᾶσεως καὶ εὐδαμονίας τὴν ψυχὴν της. Τελευταῖον ἤκουσθη κρότος ἀναγγέλλων ὅτι οἱ δικασταὶ ἀπεσύροντο πρὸς διάσκεψιν ἐπὶ τῆς ἐκδοθησομένης ἐτυμηγορίας. Ὁ εἰσαγγελλὺς εἶχε καὶ αὐτὸς ἀναγκασθῇ νὰ συνομολογήσῃ ὅτι δὲν ὑπεστηρίζετο ἀρκούντως ἡ κατηγορία, ὑπέρτης δὲ τις ἔδραμε νὰ κοινοποιήσῃ τὴν εἰδησιν ταύτην εἰς τὴν τρέμουσαν Ἀγνὴν, προσθέτων ὅτι ὁ μνηστήρ της ἤθελεν δοιοῦ πω ἱκανοποιηθῇ ἐντέμῳ καὶ κηρυχθῇ ἀθῶος εἰς ἐπὶ κρον τοῦ κοινοῦ.

Σκιρτῶσα ὅλη ἀπὸ ἀγαλλίας, ἐγονυπέτησεν αὕτη, καὶ μολοντί ἐκ τοῦ στόματός της οὐδεμία λέξις ἐξῆλθεν, ὅτοι τυχὸν τὴν εἶδον γονυπετῇ, τοὺς ὀρθα-

μοὺς ἐστραμμένους ἔχουσιν πρὸς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας μετ' ἐνθέρμου θρησκευτικῆς ζήλου, θὰ ἠόησαν εὐκόλως πόσον θερμὴ ἦτον ἡ γνωμοσύνη της ἥτις καθυβύνετο πρὸς ἐκεῖνον ἀναγιώσκει τὰ ἐνδόμυχα τῶν καρδιῶν, οἷδε τὸν κυρίου διαλογισμοὺς καὶ εὐμενῶς δέχεται τὴν πληγὴν κατάνυσιν εὐσεβοῦς καὶ εὐαισθήτου ψυχῆς ὀλίγον ἄρθρον δάκρυα τὴν ἀνεκούρισαν καὶ ἡτοιμασμένην ἀφῆσθαι τὸν ἀντιθάλαμον καὶ νὰ μεταβῇ νὰ περιεβῇ τὸν Ἑρρίκον, ὁπότεν ἕρις τις μεταξὺ χωρικοῦ πολλὴ κακὰ ἐνδεδουλευμένη, καὶ τοῦ σκοποῦ ὅστις ἐπερῶν εἰς τὴν εἵσοδον τοῦ δικαστηρίου ἤλκυσε τὴν προσοχὴν. Ὁ χωρικός, ἀρῶν κατ' ἀρχὰς ἀπεπειρητῆ παραβιάσῃ τὴν φρουρὰν, πειθθεὶς ὅτι δὲν θὰ καταθῇ τὸν σκοπὸν τοῦ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως στρατιώτου, ἐνεχείριτεν εἰς αὐτὸν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πρέδρον τοῦ δικαστηρίου, προσθέτων ὅτι ἐπρεπε νὰ παραδοθῇ λίαν κατεπειγόντως. Ὁ σκοπὸς τὴν ἔδωκεν ἕνα κλητῆρα, καὶ μὲ μεγάλῃν ἐκπληξιν ἀμφοτέρωθεν, ἔφθασε μετ' ὀλίγον διαταγὴ ν' ἀφήσων τὸν θάνατον εἰσοδὸν εἰς τὸν χωρικόν.

Ἡ σιωπὴ τῆς ὁποίας οἱ φύλακες ἐπέβαλον ἐπὶ τὸ ἀκροατήριον ἔδωκεν εἰς τὴν Ἀγνὴν νὰ ἐννοήσῃ τὸ δικαστήριον συνῆλθε πάλιν. Ὁρμητικῶς τότε ἐβίβασεν ὁ πρέδρος εἰς τὴν θαλαμηπόλον της, καὶ αὐτὴν τὴν ὅλως ἀθῶωτικὴν ἀπόρατιν τοῦ Ζιμπερκαὶ εἰπέ του ὅτι ἀναμένω ἐναυθῆ τὴν ἐπιστροφήν σου καὶ τὴν ζωηρότεραν ἀδημονίαν. Εἰπέ του εὐνοήσῃ νὰ μείνῃ διὰ ν' ἀκούσῃ τὰ συγχαρητήρια φίλων του οἱ ὁποῖοι τὸν περιεκύκλωσιν· ἀλλὰ νὰ νὰ θλίψῃ εἰς τὴν καρδίαν του ἐκεῖνην, τῆς ὁποίας ἔρωσ ἡδύστεν, ἀν' αὐτὸ ἦναι δυνατόν, ὡς ἡ φρικτιῶν στιγμῶν τῆς ὁποίας αὐτὴ ἐπέρασε. Ἡ θαλαμηπόλος τὴν ἄρσεν διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν, ἡ μνηστὴ ἔειπεν ἐκ νέου ἐπὶ τῆς ἔδρας βεδωαρμένη ἀπὸ τὰς διαφόρους ἐντυπώσεις ἐπὶ ἐπὶ τὸ στήθος της.

Ἀλλοῖμονον! πόσον ἦτο μακρὰν νὰ ὑποβῇ τὴν συνεπείας τῆς νέας ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου! Ὅλοι ἐπερίμενον. Οἱ δικασταὶ εἶχον σφοδρῶς ταλᾶσει τὰς ἔδρας των. Οἱ δικηγόροι εἶχον ἀπὸ τὰς συνδιαλέξεις καὶ τοὺς ἀστεϊσμούς των, τοῖς ποῖοις οἱ κύριοι νομικοὶ ὅλων τῶν μερῶν συγγενεῖς ἐαυτοὺς διαρκούσης τῆς διασκεψέως τοῦ δικαστηρίου, χωρὶς νὰ ἐμποδίζωνται ἀπὸ τὴν παρουσίαν δυστυχῶς, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ ἡ ὁ θάνατος ἐξῆλθε συγχάκις ἀπὸ τὸ πλεον ἀσήμενον περ στατικῶν ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀνῆγγελλον ὅτι ἐπρόκειτο ν' ἀναγνώσῃ ἡ ἀπόφασις· ἡ βαθυτέρα δὲ σιωπὴ ἐβασίλευεν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Πρὸ τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος στιγμῆς, οἱ φίλοι Ἑρρίκου τὸν περιεκύκλωσαν μετὰ προθυμίας, μνηστικῶς δημοσίᾳ πόσον εἶχον συμεριεσθῇ τὴν ὁρὴν του καὶ συγχάριοντες αὐτὸν διὰ τὴν αἰσθητικὴν δίκην, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ προλήψεις ἐνέπνευσε, καὶ ἔχων τὴν συνκίτησιν τῆς ἀθῶτης